

РЕШЕНИЕ

№ 5632

гр. София, 20.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5747** по описа за **2020** година докладвано от съдия Весела Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] /БТК ЕАД/, срещу Решение от 23.01.2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 9-ти състав по НАХД № 8926/2018 г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 45 от 23.03.2018 г., издадено от председателя на Комисия за регулиране на съобщенията /КРС/.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност на решението поради постановяването му в нарушение на материалния закон, при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и при явна несправедливост на наложеното наказание - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 вр. ал. 2 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Сочи се, че в НП липсва посочване на дата и място на извършеното нарушение, както и обстоятелствата при които е извършено, което е довело до накърняване правото на защита на наказаното лице. Искането към съда е решението на въззивния съд и наказателното постановление да бъдат отменени. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и отмени наказателното постановление, евентуално – да се извърши изменение на наказателното постановление в частта, касаеща санкцията до минимално предвидения размер по закон.

В проведеното съдебно заседание касаторът, редовно призван, се представлява от юрк. Й., която поддържа касационната жалба. Претендира разноски по делото.

Ответникът – Комисия за регулиране на съобщенията, редовно призван, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд-София-град, XVII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна.

Разгледана по същество е неоснователна.

Със съдебно решение от 23.01.2020 г. по НАХД № 8926/2018 г. СРС, НО, 9-ти състав, е потвърдил НП № 45 от 23.03.2018 г., издадено от председателя на КРС, с което на основание чл. 326а от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/ на БТК ЕАД е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 15 000 лева, за извършено нарушение на чл. 31, ал. 4, пр. 1 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга /ФС/.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Х. Н. Д., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че БТК ЕАД е извършило нарушение по смисъла на чл. 31, ал. 4, пр. 1 от ФС.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК, въз основа на събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и поотделно, приема следната фактическа обстановка:

На 20.06.2017 г. в 15:40 часа АЗПДИП – [фирма], абонат на мобилна телефонна услуга, предоставена ѝ от [фирма], подава заявление с № VIVA00000237861 в офис на БТК ЕАД, за пренасяне на мобилен телефонен номер [ЕГН]. БТК не е изпратило до даряващия доставчик М. посоченото по-горе заявление за преносимост на PDF файл в срок до 2 часа от подаването му, а същото е било изпратено на 23.06.2017 г. в 11:51 часа, след изтичане на законоустановения срок.

С оглед тези обстоятелства и въз основа на Констативен протокол № С-ХД-004/12.01.2018 г. от извършената проверка инспектор Х. Н. Д. е констатирал с АУАН № С-009/14.02.2018 г., че [фирма] е осъществило състава на нарушение по смисъла на чл. 326а от ЗЕС, във вр. с чл. 31, ал. 4, пр. 1 от ФС. Въз основа на така съставения АУАН е издадено атакуваното наказателно постановление № 45/23.03.2018 г., в което при същото словесно описание и правна квалификация на нарушението, на [фирма] е наложена имуществена санкция в размерна 15 000 лева.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивната инстанция е обосновала извод за законосъобразност на наказателното постановление като е приела, че при съставяне на АУАН не са допуснати нарушения на процесуалните правила, посочени в чл. 36 - 46 ЗАНН, съответно при издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на правилата, разписани в чл. 52 - 58 ЗАНН.

Квалификацията на нарушението е вярна и почиваща на доказателствата по делото. Текстът на чл.326а от ЗЕС визира именно нарушения, изразяващи се в неизпълнение на Функционалните спецификации за преносимост на номера на Комисията за регулиране на съобщенията. Разпоредбата на чл.326а от ЗЕС има за цел изрично да подчертае значимостта на обществените отношения, свързани със задълженията за спазване на Функционалните спецификации от операторите на мобилни услуги. Съгласно разпоредбата на чл. 31, ал. 4, пр. 1 от ФС, приемащият доставчик изпраща до даряващия доставчик подаденото заявление (PDF файл) в срок до 2 часа от часа на подаването му. Безспорно по делото се установява, че касаторът не е пренесъл телефонен номер [ЕГН] съгласно задълженията, произтичащи от горепосочената разпоредба, поради което е осъществил състава на твърдяното административно нарушение. Правилно е квалифицирано и нарушението като такова по чл. 31, ал. 4, пр. 1 от ФС.

Неоснователно е оплакването за допуснати процесуални нарушения при издаване на наказателното постановление, като посочените в касационната жалба нарушения на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН не се подкрепят от доказателствата по делото. В НП изрично са отразени както датата, така и мястото на извършване на нарушението. Не е налице твърдяното нарушение за липса на дата на извършване на нарушението, доколкото ясно е посочено, че БТК не е изпратило до даряващия доставчик М. заявлението на абоната, в срок до два часа от подаването му – 20.06.2017 г., а на 23.06.2017 г., т.е. след изтичане на законоустановения срок. Относно мястото на извършване на нарушението в АУАН и НП е посочено [населено място]. Действително от събраните по делото доказателства и от свидетелските показания се установява, че мястото на извършване на нарушението е търговски обект на БТК ЕАД, находящ се в [населено място], [улица], бл. 10. Непълното посочване на мястото на извършване на нарушението би било съществен процесуален порок на АУАН, ако с оглед на конкретното нарушение мястото на извършването му е от значение за изясняването на фактическите обстоятелства или за неговата индивидуализация, най-вече в хипотезите на извършени нарушения чрез действие. В настоящия случай, става въпрос за бездействие, т.е. за нарушение, извършено чрез неизпълнение на задължение към определен момент, поради което и мястото на извършването на твърдяното нарушение не е съществен и иманентно присъщ признак за неговата определяемост, поради, което непосочването му в АУАН и в НП не представлява съществено процесуално нарушение.

Административнонаказващият орган е наложил санкция, определена в размер малко над минималния, като се е позовал на многократното извършване на нарушения във връзка с преносимостта на национално-значими номера. В наказателното постановление е цитирано друго влязло в сила наказателно постановление № 16/2016 г. (приложено по делото, ведно с решение на Разградския административен съд), за извършено такова нарушение на чл. 31, ал.4 от ФС. С оглед на това, неоснователно е заявеното с касационната жалба искане за намаляване размера на санкцията, наложена с процесното НП.

Съдът приема, че с оглед характера на засегнатите обществени отношения нарушението не може да се квалифицира като маловажен случай, нито наложеното наказание е явно несправедливо. Извършеното деяние не е с по-ниска степен на обществена опасност от типичния за този вид деяния, както и предвид това, че нарушителят многократно е нарушавал правилата, установени в ЗЕС и ФС за

преносимост на национално значими номера, видно от посоченото в атакуваното НП друго издадено на наказаното дружество НП, което характеризира цялостното му поведение и склонност към системно незначитане на правовия ред в РБ.

Решението на въззивния съд съдържа мотиви, които позволяват осъществяване на касационен контрол. В административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на установените със ЗАНН процесуални правила. Както АУАН, така и наказателното постановление съдържат ясно описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено и доказателствата, които го потвърждават.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XVII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 23.01.2020 г. на Софийски районен съд , НО, 9-ти състав, постановено по НАХД № 8926/2018 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.